

วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

URL : <http://ejournals.swu.ac.th/index.php/jjindedu/issue/archive>

การพัฒนาทักษะอาชีพ เรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน
เพื่อการดำรงชีพและลดปัญหาสังคม

Career Development on Resin Design and Casting
for Livelihood and Reducing Social Problems

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

Pairust Vongyuttakrai

สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

Division of Industrial Education, Faculty of Education, Srinakharinwirot University
1140Sukhumvit 23 Wattana Bangkok 10110

บทคัดย่อ

การพัฒนาทักษะอาชีพเรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน เพื่อการดำรงชีพและลดปัญหาสังคม เป็นโครงการบริการชุมชน มีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ความรู้และทักษะในการออกแบบและหล่อเรซิน เพื่อประกอบอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว โดยจัดอบรม ณ องค์การบริหารส่วนตำบลองครักษ์ อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายก ให้กับประชาชนที่สนใจ จำนวน 25 คน เนื้อหาที่จัดอบรมมี 4 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 เรื่องความรู้เกี่ยวกับเรซิน หน่วยที่ 2 เรื่องการทำแม่พิมพ์ หน่วยที่ 3 เรื่องเทคนิคการหล่อเรซิน หน่วยที่ 4 เรื่องการตลาด จากการอบรมการพัฒนาทักษะอาชีพ เรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน เพื่อการดำรงชีพและเพื่อการลดปัญหาสังคม พบว่า ผู้เข้ารับการอบรมมีความรู้และทักษะเรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน เพิ่มขึ้นหลังการอบรมทั้ง 4 หน่วยการเรียนรู้ และจากการติดตามผลพบว่า ผู้ที่เข้ารับการอบรมสามารถจัดตั้งกลุ่มหล่อเรซินโดยมี นางสาวพิณ แซ่อึ้ง เป็นหัวหน้ากลุ่ม สถานที่ตั้งกลุ่ม เลขที่ 112 ม. 2 ต.องครักษ์ อ.องครักษ์ จ.นครนายก สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณ 1,000 - 2,000 บาท/เดือน ทำให้สมาชิกมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

คำสำคัญ: การพัฒนาทักษะอาชีพ, การออกแบบและการหล่อเรซิน, การดำรงชีพและลดปัญหาสังคม

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

Abstract

This is a community service project for career development on resin design and casting to promote the community's livelihood and reduce social problems. The objective of this project was to develop the skills and knowledge of community members on designing and casting resin and also to generate income for self employment. The project was held at Ongkharak Sub-district Administrative Organization, Ongkharak District, Nakhon Nayok Province. There were 25 community members who attended the training. There were 4 units on resin design and casting curriculum: Unit 1 -- Knowledge on Resin; Unit 2 -- Molding; Unit 3 -- Resin Casting Technique; and Unit 4 -- Marketing. After the training, it was found that the trainees acquired knowledge and skill on resin designing and casting compared to when they started. The follow-up assessment was conducted after one month. The trainees were found to be capable of putting up a resin design and casting group with Mrs. Saypin Sai-Ang as the leader. The group was located at 112 M. 2 Ongkharak Sub-District, Ongkharak District, Nakhon Nayok Province. The members' income increased by around 1,000 - 2,000 Baht/Month. The increased income led to the improvement of the trainees' quality of life.

Keywords: Career Development, Livelihood and Reduce Social Problems

บทนำ

จากการที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้รับให้เป็นผู้พัฒนาด้านการพัฒนางานบริการวิชาการเพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน 1 จังหวัด 1 มหาวิทยาลัย ในพื้นที่ อ.องครักษ์ จ.นครนายก และศูนย์บริการวิชาการแก่ชุมชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ดำเนินโครงการสำรวจสภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ประจำปี 2556 ระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2556 ซึ่งเป็นโครงการภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของชุมชนให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนผ่านศักยภาพของมหาวิทยาลัย ผลจากการสำรวจความต้องการพัฒนาของชุมชน พบว่าชุมชนมีความต้องการการฝึกอบรมวิชาชีพเพื่อสามารถนำความรู้และทักษะไปประกอบอาชีพได้ ดังนั้นสาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษาซึ่งได้เปิดสอนในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกเกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษาและอาชีวศึกษา มีบุคลากรและนิสิตมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและอาชีวศึกษา จึงมีแนวคิดในการจัดโครงการบริการวิชาการเพื่อตอบสนองความต้องการของชุมชนในอำเภอองครักษ์ เป็นการพัฒนาทักษะอาชีพในการออกแบบและหล่อเรซิน เพื่อให้ประชาชนสามารถประกอบอาชีพเสริม

เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว และเพื่อให้ผลิตได้มีส่วนร่วมและนำความรู้จากการที่ได้ศึกษาในรายวิชาสัมมนา การพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ และวิชาการจัดการอุตสาหกรรม นำไปประยุกต์เพื่อใช้ฝึกอบรมและฝึกทักษะให้กับประชาชน

ในการพัฒนาโครงการพัฒนาทักษะอาชีพได้มีการวิเคราะห์ความเป็นไปได้และความเหมาะสมของการพัฒนาอาชีพนี้ให้แก่ชุมชน โดยการวิเคราะห์สภาพปัญหาของชุมชน จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค ตามหลักการ SWOT Analysis และใช้แนวคิดของการพัฒนาตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และนอกจากนี้เหตุผลในการจัดโครงการอบรมเรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน เนื่องจาก 1.เป็นความต้องการของชุมชนที่ต้องการมีความรู้การออกแบบและการหล่อเรซิน เพื่อประกอบอาชีพเสริม เพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว 2. เรซิน หรือ โพลีเอสเตอร์เรซิน (Polyester Resin) เป็นวัสดุชนิดหนึ่งที่นิยมใช้กันมาก ราคาถูก ง่ายต่อการนำมาใช้หล่อขึ้นรูป มีความคงทน แข็งแรง ทนต่อการกัดกร่อนเมื่อหล่อแล้วสามารถจำหน่ายได้ราคาดี จากเหตุผลข้างต้นจึงได้เสนอโครงการบริการชุมชน ต่อทางมหาวิทยาลัย เพื่อจัดโครงการดังกล่าว

บทความนี้เป็น การบรรยายถึงการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน ตั้งแต่ สภาพปัญหาของชุมชน แนวคิดของการพัฒนาทักษะอาชีพตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การวิเคราะห์ชุมชนเพื่อการพัฒนาอาชีพ การวางแผนและการดำเนินงานในการฝึกอบรม การประเมินผลการดำเนินงาน และการติดตามผลการพัฒนาทักษะอาชีพ

สภาพปัญหาของชุมชน

จากการสำรวจสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของคนในชุมชนองค์กรฯ ตามโครงการสำรวจสภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อำเภอองค์กรฯ จังหวัดนครนายก ประจำปี 2556 ระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2556 พบว่าประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรถึงร้อยละ 80 ได้แก่การทำนาและการทำประมงน้ำจืด ซึ่งมีรายได้ที่ไม่แน่นอน ส่วนใหญ่ประกอบกับอาชีพเกษตรกรมักจะทำงานเป็นฤดูกาลและ มีการว่างงานเป็นช่วง ๆ และมีการว่างงานแอบแฝงอยู่ ทำให้เกษตรกรบางส่วนต้องออกไปรับจ้างหรือไปค้าขายหาบเร่ แฝงลอยในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ในช่วงนอกฤดูกาลทำนา ก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมากมาย ดังนั้น การส่งเสริมให้คนในชุมชนสามารถมีงานทำเป็นอาชีพเสริมได้ในช่วงนอกฤดูกาลทำนา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นวิถีทางที่จะเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือนในชุมชนแล้วยังเป็นการสร้างความอบอุ่นในครอบครัวและลดปัญหาสังคมอีกด้วย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเปิดสอนในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกเกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษาและอาชีพศึกษามีบุคลากรและนิสิตที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและอาชีพศึกษา จึงมีแนวคิดในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพและลดปัญหาสังคมในรูปแบบโครงการบริการวิชาการโดยการจัดอบรมให้แก่เกษตรกร ซึ่งจากการสำรวจ พบว่าเกษตรกรในชุมชนองค์กรฯ มีความต้องการประกอบอาชีพเสริมที่สามารถทำได้ในครัวเรือนและใช้เวลาว่างจากการทำนาหรือการทำประมง

ของโดยใช้แรงงานในครัวเรือน จึงได้จัดโครงการบริการชุมชนเพื่อให้ความรู้และทักษะในการออกแบบและหล่อเรซิน โดยให้นิสิตได้มีส่วนร่วมและนำความรู้จากการที่ได้ศึกษาในรายวิชาสัมมนาการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ และวิชาการจัดการอุตสาหกรรม ไปประยุกต์เพื่อใช้ฝึกอบรมและฝึกทักษะให้แก่เกษตรกร เนื่องจากเรซินหรือ โพลีเอสเตอร์เรซิน (Polyester Resin) เป็นวัสดุชนิดหนึ่งที่ยิยมใช้กันมาก ราคาถูก ง่ายต่อการนำมาใช้หล่อขึ้นรูปเป็นผลิตภัณฑ์ได้หลากหลายชนิด เช่น หล่อเป็นพระพุทธรูป เครื่องประดับตกแต่งบ้าน ตุ๊กตาและของเล่นต่างๆ ซึ่งมีความคงทน แข็งแรง ทนต่อการกัดกร่อน เป็นที่ต้องการของตลาด ผลิตภัณฑ์สามารถจำหน่ายได้ในราคาสูง มีกำไรดีสามารถเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรได้เป็นอย่างดี ชุมชนสามารถรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ของชุมชนขึ้นมาได้ ทำให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง

แนวคิดการพัฒนาทักษะอาชีพ

แนวคิดในการพัฒนาทักษะอาชีพประกอบด้วยแนวคิดของการพัฒนาทักษะอาชีพ และแนวคิดของการพัฒนาอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การพัฒนาทักษะอาชีพ

ทักษะ (Skill) หมายถึง ความชำนาญ ความชัดเจนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งบุคคลสามารถสร้างขึ้นได้จากการเรียนรู้จากสิ่งต่างๆ ที่อยู่รอบตัว และจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ประสบการณ์และการฝึกฝนจนเกิดเป็นความชำนาญ

การฝึกทักษะอาชีพ หมายถึง การเรียนรู้และการฝึกฝนเพื่อปฏิบัติกิจกรรมในการประกอบอาชีพใดอาชีพหนึ่งจนเกิดความชำนาญ สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์นั้นๆ ให้กับผู้อื่นได้

การพัฒนาทักษะอาชีพ หรือ เป็นการพัฒนาความรู้ ความสามารถและฝึกทักษะอาชีพของบุคคลและกลุ่มบุคคล เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคลและชุมชนให้สอดคล้องกับวิถีชีวิต โดยการให้ความรู้และส่งเสริมการประกอบกิจกรรมเพื่อการเลี้ยงชีพ การส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพ การสร้างเครือข่ายอาชีพ และมีระบบการ

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

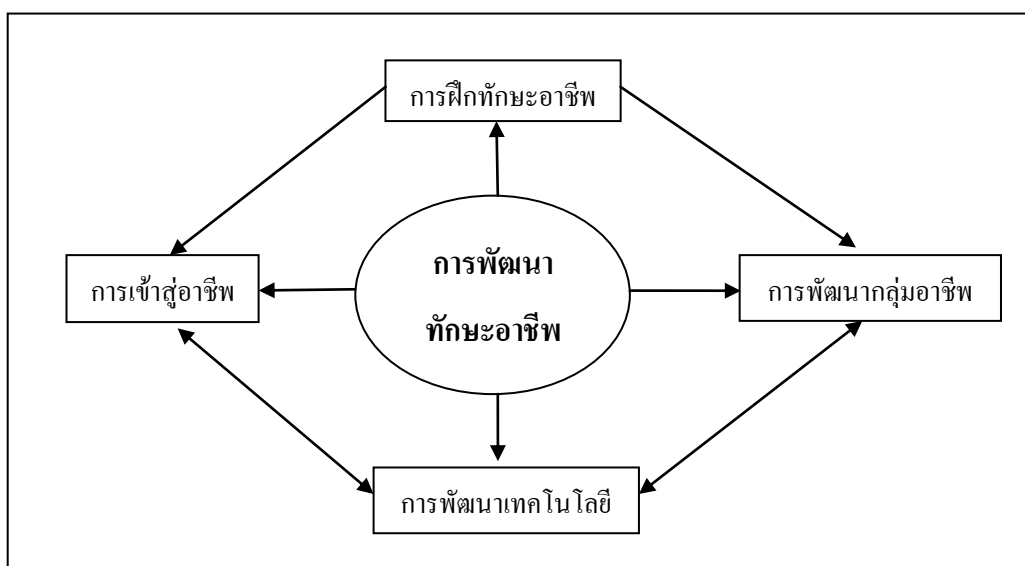
แลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ มี 4 ประเภท ได้แก่

1. การฝึกทักษะอาชีพ โดยจัดการศึกษาอบรมด้านอาชีพ เป็นหลักสูตรระยะสั้น ๆ ให้ผู้เข้าอบรมมีความรู้และทักษะพื้นฐานในการประกอบอาชีพนั้น ๆ
2. การเข้าสู่อาชีพ เป็นการพัฒนากลุ่มเป้าหมายเพื่อให้เข้าสู่อาชีพได้ สามารถคิด วิเคราะห์ และพัฒนาตนเองในอาชีพได้
3. การพัฒนากลุ่มอาชีพ เป็นการส่งเสริมให้มีการรวมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์แก่กลุ่มที่มีอาชีพประเภทเดียวกัน เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้โดยกระบวนการกลุ่มให้สามารถ

พัฒนาปริมาณและคุณภาพผลผลิตเข้าสู่การจำหน่าย และมีรายได้มากขึ้น

4. การพัฒนาเทคโนโลยี เป็นการให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายเฉพาะที่ต้องการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาอาชีพและศักยภาพของตนเองและกลุ่มอาชีพ

การจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาอาชีพทั้ง 4 ประเภท เป็นกิจกรรมที่มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องทั้งการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ มิได้แยกจากกันโดยเด็ดขาด เช่น เมื่อเรียนพัฒนาอาชีพ อาจต้องการความรู้ ทักษะอาชีพบางอย่างที่มีเสริมให้อาชีพที่ดำเนินการอย่างมีคุณค่ามากขึ้น ดังภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 การพัฒนาทักษะอาชีพ

ความสำคัญของการพัฒนาทักษะอาชีพ

จากที่กล่าวมาข้างต้น เราอาจกล่าวได้ว่า การพัฒนาทักษะอาชีพ เป็นการส่งเสริมการเข้าสู่อาชีพและพัฒนากลุ่มอาชีพ ซึ่งเป็นการเข้าสู่การประกอบอาชีพได้อาชีพหนึ่งและดำเนินอาชีพและให้มีการพัฒนาและก้าวหน้ายิ่งขึ้น ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ โดยมีความสอดคล้องและสนองความต้องการของตลาดได้อย่างมีระบบ ทำให้ชุมชนมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้นและสามารถพึ่ง

ตนเองได้ โดยสรุปความสำคัญของการฝึกทักษะอาชีพก่อให้เกิดประโยชน์ในด้านต่างๆดังนี้

1. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีความรู้ความสามารถและทักษะพื้นฐานในการผลิต เตรียมความพร้อมในการผลิตเพื่อรองรับการเติบโตทางด้านอุตสาหกรรมในอนาคต และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

2. เป็นสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ทรัพยากรในท้องถิ่น หรือนอกท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์กับท้องถิ่น โดยการนำมาประกอบอาชีพให้มีรายได้มากขึ้น

2. การสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ การพัฒนาผลิตภัณฑ์และเพิ่มปริมาณของผลิตภัณฑ์ เพื่อการขยายตลาดทั้งในและต่างประเทศ

3. การตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจแก่ผู้บริโภค สามารถเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ที่ตนเองต้องการได้มากยิ่งขึ้น

5. การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนให้ดีขึ้น ชุมชนมีรายได้โดยรวมสูงขึ้น เป็นการช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้ดีขึ้น และทำให้คนในชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด

การวิเคราะห์ชุมชนเพื่อการพัฒนาทักษะอาชีพ

การพัฒนาทักษะอาชีพ จะมีโอกาสประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ สภาพแวดล้อมและความต้องการของชุมชนให้ตรงกับสภาพความเป็นจริงตามที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อการสร้าง ความเชื่อมั่นและกำหนดเป้าหมายการพัฒนาทักษะอาชีพที่ชัดเจน การวางแผนพัฒนาทักษะอาชีพ มีความจำเป็นที่ต้องวิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ของชุมชนให้เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพบริบทของพื้นที่กับงานอาชีพที่ตัดสินใจจะดำเนินการพัฒนาทักษะ ได้แก่ ความพร้อมและความเหมาะสมด้านทรัพยากรธรรมชาติ ลักษณะภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต และทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและสามารถกำหนดเป้าหมายในการดำเนินงานพัฒนาทักษะอาชีพได้อย่างเหมาะสม (กฤษณา โสภี, 2554)

การดำเนินการวิเคราะห์ชุมชน โดยทั่วไปนิยมใช้เทคนิค SWOT Analysis เพราะ เป็นเทคนิคสำหรับการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบว่ามีผลดีหรือผลเสียสร้างโอกาสหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาอาชีพที่จะพัฒนาทักษะอย่างไร เทคนิคการวิเคราะห์ SWOT Analysis เป็นการวิเคราะห์ที่มีองค์ประกอบ 4 ประการ ได้แก่

1. การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength: S) หมายถึง การวิเคราะห์ความสามารถ หรือสถานการณ์ภายในชุมชนที่เป็นเชิงบวก ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการพัฒนาทักษะอาชีพ หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพ

2. การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness: W) หมายถึง การวิเคราะห์สถานการณ์ภายในชุมชนที่เป็นเชิงลบ ซึ่งไม่สามารถนำมาใช้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะอาชีพหรือการพัฒนาอาชีพของชุมชน หรืออาจส่งผลให้การพัฒนาอาชีพล้มเหลวได้

3. การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity : O) โอกาส หมายถึง การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกชุมชน หรือสภาพแวดล้อมภายนอกที่เอื้อประโยชน์ในการต่อการพัฒนาทักษะอาชีพและการพัฒนาอาชีพของชุมชน

4. การวิเคราะห์อุปสรรค (Threat : T) หมายถึง การวิเคราะห์ปัจจัยและสถานการณ์ภายนอกชุมชน ที่ขัดขวางหรือไม่สนับสนุนต่อการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือหมายถึง สภาพแวดล้อมภายนอกที่เป็นปัญหาต่อการการพัฒนาทักษะอาชีพหรือการพัฒนาอาชีพของชุมชน

การดำเนินการวิเคราะห์ชุมชนเพื่อการพัฒนาทักษะอาชีพ ด้วยเทคนิค SWOT Analysis มีประเด็นการวิเคราะห์ตามบริบทของพื้นที่ที่แตกต่างกันไปตามกลุ่มอาชีพ (กฤษณา โสภี, 2554) ดังนี้

1 กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ประเด็นสภาพบริบทที่ควรนำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะภูมิประเทศ และทรัพยากรมนุษย์

2 กลุ่มอาชีพอุตสาหกรรม ประเด็นสภาพบริบทที่ควรนำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ ลักษณะภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิต สภาพการตลาด

3 กลุ่มอาชีพพาณิชยกรรม ประเด็นสภาพบริบทที่ควรนำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ ภูมิอากาศ ภูมิประเทศ และทำเลที่ตั้ง

4 กลุ่มอาชีพความคิดสร้างสรรค์ ประเด็นสภาพบริบทที่ควรนำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

5 กลุ่มอาชีพอำนาจการและอาชีพเฉพาะทาง ประเด็นสภาพบริบทที่ควรนำมาวิเคราะห์ ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติ ลักษณะภูมิอากาศ ภูมิประเทศ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณีและวิถีชีวิต และทรัพยากรมนุษย์

แนวคิดการพัฒนาอาชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการปฏิบัติและการดำรงอยู่ในทางสายกลางที่เหมาะสมของประชาชนทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในที่ตรงกลางให้สอดคล้องกับวิถีความเป็นอยู่อันเรียบง่ายของคนไทยเพื่อให้สามารถดำรงอยู่ได้ในกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

หลักการของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. ความพอเพียงหรือความพอประมาณ หมายถึง ความพอดีต่อความจำเป็นและเหมาะสมกับฐานะของตนเอง สังคมและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมของท้องถิ่น และไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น

2. ความมีเหตุผล หมายถึง การตัดสินใจอย่างมีเหตุผลตามหลักวิชาการ หลักกฎหมาย หลักศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมที่ดีงาม มีการคิดถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงอย่างถี่ถ้วน วิเคราะห์ผลที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบคอบ เช่น การวิเคราะห์ความเหมาะสมความเป็นไปได้ การวิเคราะห์ SWOT Analysis

3. ภูมิคุ้มกัน หมายถึง ความพร้อมในการเตรียมการในการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นโดยไม่ได้ผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบน้อยที่สุด หรือสามารถปรับตัว แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้

เงื่อนไขของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีองค์ประกอบ 2 ประการ คือ

1. การมีความรู้ คือการมีความรอบรู้และการนำวิชาการต่างๆมาใช้ในการดำเนินงานและดำเนินชีวิต

2. การมีคุณธรรม คือ การดำเนินงานและการดำเนินชีวิตด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีมานะอดสาหะ มีความอดทน มีสติและปัญญา

ผลลัพธ์ของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

การปฏิบัติตามแนวคิด หลักการ และเงื่อนไข

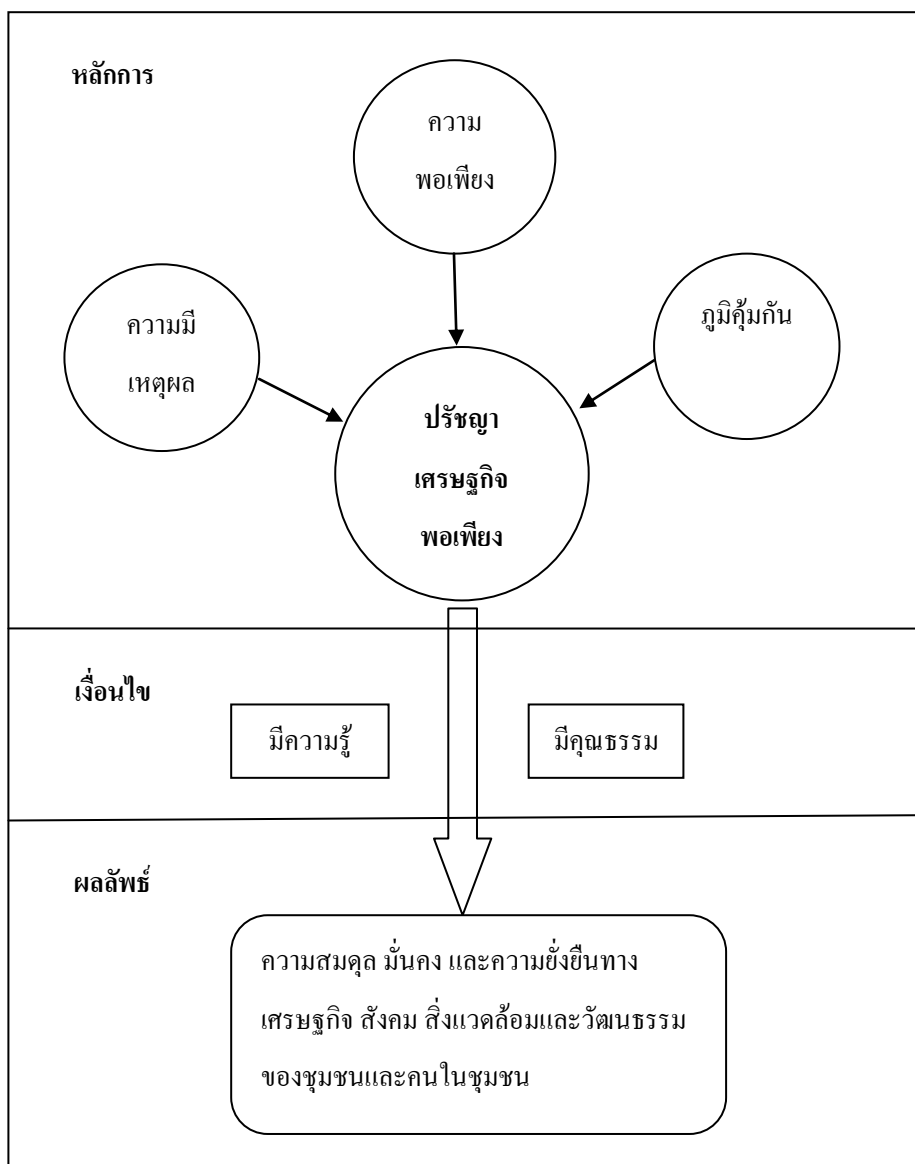
ของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีมีความสมดุลในการดำรงชีวิตและการทำงาน เศรษฐกิจ สังคมสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม อย่างยั่งยืน (ดังภาพประกอบที่2)

การพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซินโดยใช้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง ตามหนังสือที่ รล.0003/18888 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2542 สำนักพระราชเลขาธิการ พระบรมมหาราชวังแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สามารถนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตอยู่ในครอบครัว ชุมชน สังคมได้อย่างหลากหลาย สำหรับการศึกษาค้นคว้า ได้มีการนำแนวคิด หลักการ และเงื่อนไข ของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อวางแผนการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซินให้เป็นไปตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ดังนี้

1. ความพอเพียง ในการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซินนี้ ได้เลือกอาชีพที่จะนำมาพัฒนาทักษะ โดยพิจารณาด้านความพอความพอเพียงหรือพอประมาณในด้านความรู้ ความสามารถ เงินทุนที่มี แรงงานที่ใช้ ความสามารถในการจัดหาวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือของเกษตรกรในชุมชน ให้มีความพอประมาณเหมาะสมกับการประกอบเป็นอาชีพของคนในชุมชนได้ เกษตรกรสามารถเข้าสู่อาชีพได้และสามารถพัฒนากลุ่มอาชีพได้ เนื่องจากการผลิตผลิตภัณฑ์เรซินใช้เงินทุนไม่มากนัก และสามารถใช้เวลาว่างหรือแรงงานว่างงานแอบแฝงของคนในครัวเรือนได้ และใช้ความรู้และเทคโนโลยีพอประมาณ ไม่ซับซ้อนและไม่ต้องใช้เครื่องจักรกลขนาดใหญ่ในการผลิต

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ภาพประกอบที่ 2 แนวคิดปรัญญาเศรษฐกิจพอเพียง

2. **ความมีเหตุผล** ในการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซินนี้ ได้พิจารณาความเป็นไปได้และความเหมาะสมของการพัฒนาอาชีพนี้ให้แก่ชุมชน โดยผ่านการคิดอย่างรอบคอบบนฐานข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้ โดยทำการวิเคราะห์ SWOT Analysis ซึ่งประกอบด้วยการวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) จุดอ่อน (Weakness) โอกาส (Opportunity) อุปสรรค (Threat)

เพื่อการพัฒนาอาชีพของชุมชน ซึ่งจะได้ทำการวิเคราะห์รายละเอียดในหัวข้อการวิเคราะห์ชุมชนเพื่อการพัฒนาอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซิน ในตอนต่อไป

3. **ความมีภูมิคุ้มกัน** การมีภูมิคุ้มกันจะช่วยแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ ความพร้อมในการเตรียมการในการรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้น โดยไม่ได้ผลกระทบ หรือได้รับผลกระทบน้อยที่สุด หรือสามารถปรับตัว แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างทันท่วงที เช่น

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ในการพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์เรซินที่มีความหลากหลายสามารถตอบสนองความต้องการของตลาดได้กว้างขวาง เมื่อตลาดใดตลาดหนึ่งมีปัญหา ก็ยังสามารถมีตลาดอื่นรองรับได้

ทั้งนี้ หลักการทั้งสามประการ ต้องอยู่ภายใต้เงื่อนไขของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 2 ประการ คือ

1. **ความรู้** ในการวางแผนการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน จำเป็นต้องวิเคราะห์ว่าเกษตรกรมีความรู้พื้นฐานเพียงใด ความรู้และทักษะที่ต้องการพัฒนามากน้อยเพียงใด และควรต้องเริ่มต้นการพัฒนาทักษะอาชีพจากจุดใดก่อน จากการสำรวจความต้องการพัฒนาทักษะอาชีพของ ศูนย์บริการวิชาการ แก่ชุมชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งดำเนินโครงการสำรวจสภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ประจำปี 2556 ระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2556 ซึ่งเป็นโครงการภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของชุมชนให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนผ่านศักยภาพของมหาวิทยาลัย พบว่าเกษตรกรยังไม่มีพื้นฐานความรู้และทักษะในการออกแบบและหล่อเรซิน การพัฒนาจึงต้องเริ่มตั้งแต่การให้ความรู้พื้นฐาน เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้ที่เพียงพอในการพัฒนาอาชีพการออกแบบและหล่อเรซินต่อไปตามเงื่อนไขของเศรษฐกิจปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

2. **คุณธรรม** เป็นเงื่อนไขที่มีความสำคัญในการประกอบอาชีพให้ยั่งยืน ผู้ประกอบการต้องมีความซื่อสัตย์ ซын อดทน การพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน จำเป็นต้องพัฒนาเกษตรกรในด้านคุณธรรม จริยธรรมควบคู่กับการให้ความรู้ โดยการสอดแทรกเรื่องแนวทางการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพที่ซื่อสัตย์ สุจริตต่อลูกค้า ต่อพนักงานและต่อผู้ร่วมลงทุน

การพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

การพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน ให้แก่ชุมชนในตำบลองครักษ์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก มีขั้นตอนการดำเนินงาน ประกอบด้วย

1. การวิเคราะห์ชุมชนเพื่อการพัฒนาทักษะอาชีพและสำรวจความต้องการของเกษตรกรในตำบลองครักษ์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก
2. การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลที่คาดว่าจะได้รับของการพัฒนาทักษะอาชีพ
3. การวางแผนและออกแบบการดำเนินงานการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน
4. การดำเนินงานตามแผนการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน
5. การประเมินผลการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน
6. การติดตามผลการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

จากขั้นตอนดังกล่าว จะกล่าวถึงการดำเนินงานในรายละเอียดต่อไป

1. การวิเคราะห์ชุมชนเพื่อการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

จากผลสำรวจความต้องการของชุมชนองครักษ์ของศูนย์บริการวิชาการแก่ชุมชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ดำเนินโครงการสำรวจสภาพเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก ประจำปี 2556 ระหว่างเดือนมีนาคม - มิถุนายน 2556 ซึ่งเป็นโครงการภายใต้โครงการส่งเสริมและพัฒนาความสามารถของชุมชนให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืนผ่านศักยภาพของมหาวิทยาลัย พบว่าชุมชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรถึงร้อยละ 80 ได้แก่การทำนาและการทำประมงน้ำจืด ซึ่งมีรายได้ที่ไม่แน่นอน ประกอบกับอาชีพเกษตรกรมักจะทำงานเป็นฤดูกาลและ มีการว่างงานเป็นช่วง ๆ และมีการว่างงานแอบแฝงอยู่ ทำให้เกษตรกรบางส่วนต้องออกไปรับจ้างหรือไปค้าขายหาบเร่แผงลอยในเมืองหลวงหรือเมืองใหญ่ในช่วงนอกฤดูกาลทำนา ก่อให้เกิดปัญหาครอบครัวแตกแยก เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมากมาย ดังนั้น การส่งเสริมให้คนในชุมชนสามารถมีงานทำเป็นอาชีพเสริมได้ในช่วงนอกฤดูกาลทำนา จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นวิถีทางที่จะเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือนในชุมชนแล้ว ยังเป็นการสร้างความอบอุ่นในครอบครัวและลดปัญหาสังคมอีกด้วย

จากสภาพปัญหาดังกล่าว สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเปิดสอนในระดับปริญญาโท และปริญญาเอกเกี่ยวกับอุตสาหกรรมศึกษาและอาชีวศึกษา มีบุคลากรและนิสิตที่มีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและอาชีวศึกษา จึงมีแนวคิดที่จะทำการพัฒนาทักษะอาชีพในรูปโครงการบริการวิชาการโดยการจัดอบรมให้แก่เกษตรกร ในขั้นตอนแรกได้ทำการวิเคราะห์ชุมชนเพื่อการวางแผนในการพัฒนาทักษะอาชีพให้แก่ชุมชน โดยทำการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรคของการพัฒนาอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซินตามหลักการ SWOT Analysis ดังนี้

การวิเคราะห์ SWOT ในการพัฒนาอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

การวิเคราะห์จุดแข็ง (Strength) การพัฒนาอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซินนี้ มีจุดแข็งในด้านต่างๆต่อไปนี้

- 1 ความเหมาะสมและคุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ เนื่องจากวัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เรซิน เป็นวัสดุที่หาได้ง่าย สามารถหาซื้อได้ทั่วไปในท้องถิ่นและชุมชนใกล้เคียง
2. ปริมาณและค่าใช้จ่ายในการซื้อวัตถุดิบและวัสดุไม่มากนัก ใช้เงินลงทุนไม่สูง
3. ไม่ต้องใช้เครื่องจักรกลในการผลิต
4. มีปริมาณน้ำ แหล่งน้ำในชุมชน ที่เพียงพอในการผลิต
5. การผลิตผลิตภัณฑ์เรซิน สามารถทำได้ทุกพื้นที่ ทุกฤดูกาล ทุกสภาพอากาศ
6. วัตถุดิบและวัสดุที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เรซิน มีขายในชุมชนทุกพื้นที่ ทุกฤดูกาลและทุกสภาพอากาศ
7. การผลิตผลิตภัณฑ์เรซิน เป็นงานที่ใช้เทคนิคการผลิตที่ไม่ซับซ้อนและใช้ฝีมือทางด้านศิลปะบ้าง สามารถทำได้ในครัวเรือน โดยใช้เวลาว่างของคนในครัวเรือน และสามารถทำเป็นอาชีพอิสระหรือการรวมกลุ่มกันเป็นกลุ่มเกษตรกรที่มีอยู่แล้วในการประกอบกิจกรรมของชุมชนในประเพณีต่างๆ ตามวัฒนธรรมของ

ชุมชน สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชน ซึ่งเกษตรกรไม่ต้องเดินทางไปทำงานต่างถิ่น

8. การผลิตผลิตภัณฑ์เรซิน สามารถผลิตโดยใช้แรงงานของตนเองและคนในชุมชนได้ โดยสามารถผลิตตามกำลังการผลิตของแต่ละครัวเรือนได้ตามความเหมาะสมของแต่ละครัวเรือน

9. การผลิตผลิตภัณฑ์เรซิน เป็นงานที่เป็นชิ้นงานสามารถทำได้โดยอิสระ และใช้ฝีมือและความชำนาญเฉพาะตนได้โดยไม่ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีม ผลผลิตเป็นฝีมือของแต่ละบุคคล

การวิเคราะห์จุดอ่อน (Weakness) การพัฒนาอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซินนี้ มีจุดอ่อนในด้านต่อไปนี้

1. เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการรายย่อย ไม่มีความสามารถควบคุมปริมาณและราคาของวัตถุดิบได้ เนื่องจากไม่ใช่วัตถุดิบที่มีตามธรรมชาติและไม่สามารถผลิตเองได้ อาจขาดแคลนวัตถุดิบหากมีผู้ผลิตจำนวนมาก
2. การหล่อเรซิน เป็นงานอิสระที่แต่ละบุคคลสามารถทำได้ด้วยตนเอง ปริมาณและคุณภาพของผลผลิตขึ้นอยู่กับฝีมือและการใช้เวลาของแต่ละบุคคล ไม่มีการบังคับเวลาเหมือนในระบบโรงงานอุตสาหกรรม คนในชุมชนอาจใช้เวลาในการทำกิจกรรมอย่างอื่นของชุมชนตามประเพณีและวัฒนธรรมของชุมชนมากเกินไปและไม่สามารถทำผลิตภัณฑ์เรซินได้อย่างต่อเนื่อง
3. เกษตรกรในชุมชนยังไม่มีความสามารถทางการตลาด ในการหาตลาดภายนอกท้องถิ่น

การวิเคราะห์โอกาส (Opportunity) การพัฒนาอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซิน มีโอกาสในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

1. ผลิตภัณฑ์เรซินสามารถทำเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีความหลากหลายได้ มีโอกาสทางการตลาดที่กว้างขวาง เกษตรกรที่มีฝีมือในการออกแบบและผลิตชิ้นงานที่แตกต่างได้อย่างหลากหลายและมีความคิดสร้างสรรค์ อาจประกอบอาชีพการออกแบบและหล่อเรซินเป็นอาชีพหลักได้ เนื่องจากสามารถพัฒนาต่อยอดเป็นชิ้นงานที่หลากหลายและเป็นชิ้นงานทางศิลปะเพื่อการประดับตกแต่งบ้านได้ ซึ่งสามารถเป็นผลิตภัณฑ์ส่งออกได้

2. เกษตรกรในชุมชนองค์กรมี มีโอกาสในการพัฒนาทักษะอาชีพและสามารถสร้างอาชีพเสริมและกลุ่มอาชีพได้โดยการช่วยเหลือสนับสนุนทางด้านวิชาการและเทคโนโลยีของจากสถาบันการศึกษาในจังหวัด และหน่วยงานของรัฐ

3. มีโอกาสทางการตลาดจากสนับสนุนในการช่วยหาตลาดของหน่วยงานรัฐและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์อุปสรรค (Threat) การพัฒนาอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซิน มีปัญหาและอุปสรรคในด้านต่างๆ ต่อไปนี้

1. การกำหนดตลาดเป้าหมายเพื่อรองรับผลิตภัณฑ์ มีความไม่ชัดเจน เนื่องจากผลิตภัณฑ์มีรูปแบบที่หลากหลายและชุมชนยังไม่มีความสามารถในการเข้าถึงตลาดผู้บริโภค

2. การพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ต้องการของตลาด อาจทำได้ยากเนื่องจากยังไม่มีตลาดเป้าหมายที่ชัดเจน

3. เกษตรกรยังไม่มีความรู้ในการการจัดทำบัญชี การคำนวณต้นทุนต่อหน่วย การกำหนดราคาที่เหมาะสม

แนวทางในการแก้ปัญหาและอุปสรรค

1. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานของรัฐ ควรหาตลาดให้ในระยะแรก โดยการนำผลิตภัณฑ์ของกลุ่มเกษตรกรผลิตได้ขึ้นมาแสดงและจำหน่ายในหน่วยงาน

2. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานของรัฐ ควรให้ความรู้ต่อยอดด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์ที่ตรงตามความต้องการและรสนิยมของตลาดที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ด้านเทคนิคและเทคโนโลยีการผลิต ด้านการพัฒนาฝีมือเพื่อการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มและสามารถส่งเสริมเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชนและสามารถเป็นสินค้าส่งออกได้ในอนาคต

3. สถาบันการศึกษาและหน่วยงานของรัฐ ควร มีโครงการพัฒนาทักษะอาชีพต่อเนื่องในระยะที่สอง โดยการให้ความรู้และทักษะด้านการเงิน การบัญชีและการคำนวณต้นทุน กำไร การกำหนดราคาที่เหมาะสม

ผลจากการวิเคราะห์ชุมชนด้วยเทคนิค SWOT Analysis ทำให้สามารถสรุปได้ว่ามีความเป็นไปได้ที่จะ

พัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและการหล่อเรซินให้แก่ชุมชนเพื่อการพัฒนาอาชีพของชุมชน ซึ่งชุมชนจะได้ประโยชน์จากการประกอบอาชีพนี้เป็นอาชีพเสริมได้

2. การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และผลที่คาดว่าจะได้รับของการพัฒนาทักษะอาชีพ

วัตถุประสงค์ของการพัฒนาทักษะอาชีพ

การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพและเพื่อการลดปัญหาสังคม เรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน มีรายละเอียดของวัตถุประสงค์ คือ

1. เพื่อให้ความรู้และทักษะในการออกแบบและเทคโนโลยีการหล่อเรซินให้แก่เกษตรกรในชุมชนในตำบลองค์กร อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายกและสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่คนในครอบครัวและชุมชนต่อไปได้

2. เพื่อส่งเสริมและช่วยเหลือในการเข้าสู่อาชีพและจัดตั้งกลุ่มอาชีพเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์เรซินเป็นอาชีพเสริมของคนในชุมชนโดยใช้แนวคิดการพัฒนาอาชีพตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. เพื่อพัฒนาและยกระดับเศรษฐกิจของชุมชนตามตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและลดปัญหาสังคมของคนในชุมชนส่งเสริมความอบอุ่นในครอบครัว

เป้าหมายของการพัฒนาทักษะอาชีพ

1. ถ่ายทอดความรู้และทักษะในการออกแบบและเทคโนโลยีการหล่อเรซินให้แก่เกษตรกรในชุมชนในตำบลองค์กร อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายกให้มีความรู้และสามารถนำความรู้ไปถ่ายทอดแก่คนในครอบครัวต่อไปได้ จำนวน 25 ครัวเรือน

2. เกษตรกรในชุมชนในตำบลองค์กร อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายกสามารถเข้าสู่อาชีพได้ 20 ครัวเรือนและสามารถจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์เรซินเป็นอาชีพเสริมของคนในชุมชนได้

3. เกษตรกรในชุมชนในตำบลองค์กร อำเภองครักษ์ จังหวัดนครนายกที่ได้รับการอบรมและจัดตั้งกลุ่มเกษตรกรเพื่อการผลิตผลิตภัณฑ์เรซินเป็นอาชีพเสริมจำนวน 20 ครัวเรือนมีรายได้เพิ่มต่อเดือน 1000 บาทขึ้นไปและไม่ต้องไปทำงานรับจ้างในเมืองในช่วงนอกฤดูทำนา

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ที่เกิดกับประชาชน ทำให้ประชาชนมีสภาพเศรษฐกิจที่ดีขึ้นก็จะส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดี ทำให้ประชาชนมีเศรษฐกิจที่ดีขึ้น ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับชุมชนและสังคม

2. ประโยชน์ที่เกิดกับมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเป็นที่ยอมรับและสามารถเป็นที่พึ่งของชุมชนได้ อีกทั้งอาจารย์และนิสิตในสาขาวิชาได้รับความรู้และประสบการณ์จากการจัดโครงการครั้งนี้มาบูรณาการในการเรียนการสอนในวิชา บหศ. 753 สัมมนาการพัฒนาและส่งเสริมอาชีพ และ วิชา อต. 501 การจัดการอุตสาหกรรม และการวิจัยของสาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา และหลักสูตรฯ.แขนงบริหารการอาชีวศึกษา

3. ประโยชน์ที่เกิดกับประเทศชาติ ทำให้เกิดการพึ่งพาตนเองได้ของคนในชุมชน เศรษฐกิจชุมชนดีขึ้น ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับชุมชนและสังคม ซึ่งถือเป็นรากฐานของการพัฒนาประเทศโดยรวมตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

3. การวางแผนและออกแบบการดำเนินงาน การพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

การวางแผนและออกแบบการดำเนินงาน ประกอบด้วย การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย สถานที่ ดำเนินงาน ระยะเวลาการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน

กลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน กลุ่มเป้าหมายของการพัฒนาอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน ได้แก่ เกษตรกรในตำบลลองครักษ์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก โดยรับสมัครผู้เข้าร่วมโครงการ จำนวน 25 คน

สถานที่ดำเนินการ การฝึกอบรมจะใช้สถานที่ภายในสำนักงานขององค์การบริหารส่วนตำบลลองครักษ์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก

ระยะเวลาดำเนินการ โครงการเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึง วันที่ 30 มิถุนายน 2556 โดย

มีช่วงการอบรมในทุกวันอาทิตย์ ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ 2556 ถึงเดือน มีนาคม 2556

การกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน ประกอบด้วย

1. การประชาสัมพันธ์โครงการ ประชุมวางแผนและจัดเตรียมความพร้อม โดยประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล ข้าราชการและผู้นำชุมชน

2. การพัฒนาหลักสูตร องค์ความรู้และเนื้อหาของคู่มือการฝึกอบรมการออกแบบและการหล่อเรซิน

3. การรับสมัครประชาชนที่สนใจเข้าร่วมฝึกอบรมหลักสูตรการออกแบบและการหล่อเรซิน

4. การดำเนินการจัดฝึกอบรมและฝึกทักษะการออกแบบและการหล่อเรซิน ทุกวันอาทิตย์

5. การประเมินผลการฝึกทักษะการออกแบบและการหล่อเรซิน

6. การติดตามผลของการพัฒนาทักษะอาชีพ

4. การดำเนินงานตามแผนในการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

การดำเนินงานตามแผนในการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน ประกอบด้วย กระบวนการดำเนินโครงการ 6 ขั้นตอน ตามที่กล่าวไว้ในหัวข้อการกำหนดขั้นตอนการดำเนินงาน โดยการดำเนินงานแต่ละขั้นตอน มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1. การประชาสัมพันธ์ ประชุมวางแผนและจัดเตรียมความพร้อม

ในการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาทักษะอาชีพ ได้ใช้หลักการการยอมรับและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเป็นหลัก โดยรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตและบริการชุมชน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พร้อมทั้งคณาจารย์และนิสิต แขนงวิชาการบริหารการอาชีวศึกษา ได้เดินทางไปพบกับผู้นำชุมชน ข้าราชการ องค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อทำการประชุม ชี้แจงถึงความสำคัญ จุดประสงค์ และกำหนดกรอบและทิศทางการพัฒนาทักษะอาชีพให้ชุมชนร่วมกัน และเพื่อทำการประชาสัมพันธ์โครงการบริการวิชาการ ภายใต้

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

โครงการ “การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพ เพื่อลดปัญหาสังคม” ณ อ.องครักษ์ จ.นครนายก โดยข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้นำชุมชน ตลอดจนประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ชุมชนรับทราบ ซึ่งในการ

ประชาสัมพันธ์โครงการดังกล่าวในครั้งนี้ ได้มีผู้สนใจในการที่จะเข้าร่วมอบรมเป็นอย่างดีเพื่อที่จะนำความรู้ที่ได้รับจากโครงการบริการวิชาการนี้ นำไปใช้ประโยชน์ในการเพิ่มรายได้และแก้ไขปัญหาให้กับชุมชนได้

ภาพประกอบที่ 3 การมีส่วนร่วมของชุมชนในการประชาสัมพันธ์โครงการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน ที่ อ.องครักษ์ จ.นครนายก

1. การประชุมจัดทำหลักสูตรและคู่มือการออกแบบและหล่อเรซิน

การจัดทำหลักสูตรการพัฒนาทักษะอาชีพ มีความสำคัญเป็นอย่างมากเพื่อกำหนดองค์ความรู้และเนื้อหา ในการพัฒนาอาชีพให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย ระยะเวลาการฝึกอบรมงบประมาณ และประโยชน์ที่จะได้รับการอบรม ในการจัดทำหลักสูตรจึงต้องมีการระดมความคิดจากนักวิชาการและผู้เชี่ยวชาญในอาชีพการออกแบบและ

หล่อเรซิน โดยอาจารย์ ดร.ไพรัช วงศ์ยุทธไกร รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตและบริการชุมชน ได้จัดกิจกรรมประชุมจัดทำหลักสูตร การออกแบบและหล่อเรซิน โดยมีคณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และมีนิสิตปริญญาเอก นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ การศึกษา แขนงวิชาการบริหารการอาชีวศึกษา และผู้เชี่ยวชาญในอาชีพการออกแบบและหล่อเรซินเข้าร่วมในการประชุมเพื่อจัดทำหลักสูตรกำหนดองค์ความรู้และเนื้อหาที่จะใช้ในการฝึกอบรมครั้งนี้

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ภาพประกอบที่ 4 การประชุมจัดทำหลักสูตร เรื่องการออกแบบและหล่อเรซิน

เนื้อหาหลักสูตร การพัฒนาทักษะอาชีพ เรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน

จากการประชุมจัดทำหลักสูตรที่จะใช้ในการฝึกอบรม ได้มีการกำหนดเนื้อหาหลักสูตร การพัฒนาทักษะอาชีพ เรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน จะประกอบไปด้วยเนื้อหาการเรียนรู้ 4 หน่วย ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับเรซิน การทำแม่พิมพ์ เทคนิคการหล่อเรซิน การตลาด โดยได้จัดทำเนื้อหาเป็นเอกสารคู่มือทั้ง 4 หน่วย สำหรับแจกผู้เข้าร่วมอบรม ซึ่งมีจุดประสงค์หัวข้อของเนื้อหาของแต่ละหน่วยดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเรซิน

หน่วยนี้เป็นการให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับความหมายของเรซิน ชนิดของเรซิน และการเก็บรักษาเรซินมีจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้สามารถบอกความหมายของเรซินได้ อธิบายชนิดของเรซิน บอกวิธีการเก็บรักษาเรซินได้ถูกต้อง ตัวอย่างเนื้อหา เช่น

1. ความหมายของเรซิน
2. ชนิดของเรซิน
3. การเก็บรักษาเรซิน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 การทำแม่พิมพ์

หน่วยนี้เป็นการให้ความรู้เกี่ยวกับความหมายของแม่พิมพ์ ชนิดของแม่พิมพ์ การทำแม่พิมพ์ ยางพารา การทำแม่พิมพ์ซิลิโคน การทำพิมพ์ครอบ และการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ในการทำแม่พิมพ์ ได้ถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะชิ้นงาน

ตัวอย่างเนื้อหา

1. ความหมายของแม่พิมพ์
2. ชนิดของแม่พิมพ์
3. การทำแม่พิมพ์
4. แม่พิมพ์ยางพารา
5. แม่พิมพ์ยางซิลิโคน การทำแม่พิมพ์ยางซิลิโคน แม่พิมพ์ยางซิลิโคนแบบเท การทำพิมพ์ครอบ

6. การเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์งานแม่พิมพ์

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เทคนิคการหล่อเรซิน

หน่วยนี้มีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการหล่อเรซิน การถอดชิ้นงานออกจากแม่พิมพ์และระยะเวลาการแข็งตัวของเรซิน

ตัวอย่างเนื้อหา

1. การหล่อเรซิน ขั้นตอนการหล่อเรซิน ข้อควรระวังในการหล่อเรซิน
2. การถอดเรซินออกจากแม่พิมพ์
3. การแข็งตัวของเรซิน

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 การตลาด หน่วยนี้มี

เนื้อหาเกี่ยวกับ ความหมายของการตลาด ส่วนประสมทางการตลาด และการขาย

ตัวอย่างเนื้อหา

1. ความหมายของการตลาด
 2. ส่วนประสมการตลาดและกลยุทธ์การตลาด
- ผลิตภัณฑ์ (Product) ราคา (Price) ช่องทางการจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด (Promotion)

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

3. เทคนิคการขาย การสรรหาผู้คาดหวัง (Prospecting) การเตรียมการเพื่อเข้าหาผู้มุ่งหวัง (The Pre-approach) การเข้าพบผู้มุ่งหวัง (Approach) การเสนอขาย (Presentation) การขจัดข้อโต้แย้ง (Handling Objection) ในระหว่างการขาย การปิดการขาย (Closing the Sales) การติดตามผล (Follow up) การรายงานผลทางการขาย (Sales Report)

3. การรับสมัครประชาชนที่สนใจเข้าร่วมฝึกอบรมหลักสูตรการออกแบบและการหล่อเรซิน

การรับสมัครประชาชนในชุมชนเพื่อเข้ารับการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน ได้ใช้หลักการการยอมรับและการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนเป็นหลัก โดยรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตและบริการชุมชน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้ขอความร่วมมือข้าราชการองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้นำชุมชนให้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้ชุมชนรับทราบและทำการรับสมัคร ซึ่งมีผู้สนใจในการที่จะสมัครเข้าร่วมอบรมครบตามจำนวนที่กำหนดไว้

4. การดำเนินการจัดฝึกอบรมและฝึกทักษะการออกแบบและการหล่อเรซิน ทุกวันอาทิตย์

การจัดฝึกอบรมและฝึกทักษะการออกแบบและการหล่อเรซิน โดยรองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตและบริการชุมชน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นประธานดำเนินการจัดกิจกรรม ภายใต้โครงการ “การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพเพื่อลดปัญหาสังคม” โดยมี คณาจารย์สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และนิสิตปริญญาโท นิสิตปริญญาเอก สาขาวิชาการบริหารและการจัดการการศึกษา แขนงวิชาการบริหาร การอาชีวศึกษา เข้าร่วมโครงการจัดฝึกอบรมในครั้งนี้ด้วย

การฝึกอบรมหลักสูตรการออกแบบและหล่อเรซิน จัดขึ้นในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนมีนาคม 2556 โดยจัดทุกวันอาทิตย์ เป็นจำนวน 4 วัน โดยใช้สถานที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลองครักษ์ อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก

5. การประเมินผลการฝึกทักษะการออกแบบและการหล่อเรซิน

หลังจากที่มีจบการฝึกอบรม คณะทำงานได้ทำการประเมินผลโดยแจกแบบประเมินผลที่มีคำถามเกี่ยวกับความรู้และทักษะที่ได้รับจากการอบรม และทำการวิเคราะห์ประเมินผลการฝึกอบรม โดยแสดงรายละเอียดอยู่ในหัวข้อการประเมินผลการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

6. การติดตามผลของการพัฒนาทักษะอาชีพ

หลังจากที่มีจบการฝึกอบรม คณะทำงานได้ทำการติดตามผลการเข้าสู่อาชีพและการจัดตั้งกลุ่มอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน ว่ามีเกษตรกรสามารถเข้าสู่อาชีพและจัดตั้งกลุ่มอาชีพการออกแบบและหล่อเรซินได้กี่ราย โดยแสดงรายละเอียดอยู่ในหัวข้อการประเมินผลการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ภาพประกอบที่ 5 พิธีเปิดโครงการ การพัฒนาทักษะอาชีพ เรื่องการออกแบบและหล่อเรซินเพื่อการดำรงชีพ และลดปัญหาสังคม

ภาพประกอบที่ 6 อบรมการฝึกทักษะอาชีพ เรื่องการออกแบบและหล่อเรซิน

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ภาพประกอบที่ 7 ชิ้นงานเรซินที่เสร็จสมบูรณ์ของผู้เข้าอบรม

5. การประเมินผลการพัฒนาทักษะอาชีพการ ออกแบบและหล่อเรซิน

ตัวชี้วัดที่ใช้ในการประเมินผลการพัฒนา
ทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

ผลที่คาดหวังของการฝึกอบรม คือ เกษตรกรที่
ได้รับการฝึกอบรมแล้วมีความรู้และทักษะ สามารถ
ออกแบบและหล่อเรซินได้ ตลอดจนสามารถประกอบ
อาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวได้ ตัวชี้วัดที่
ใช้ในการประเมินผลการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบ
และหล่อเรซินครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ผลผลิต (Out put) ประชาชนผู้เข้า
ฝึกอบรมมีความรู้และทักษะ ในการออกแบบและการ
หล่อเรซิน และสามารถผลิตหล่อเรซินได้ ประกอบด้วย

1.1 ผลผลิตเชิงปริมาณ โครงการ
สามารถดำเนินการฝึกอบรมและฝึกทักษะให้กับ
ประชาชน และมีจำนวนผู้เข้าฝึกอบรมตามแผนใน
กิจกรรมไม่น้อยกว่าร้อยละ 85

1.2 ผลผลิตเชิงคุณภาพ ผู้เข้า
ฝึกอบรมมีความรู้และทักษะในการออกแบบและการ
หล่อเรซิน สามารถ ผลิตเรซินขายเป็นอาชีพเสริมได้

2. ผลลัพธ์ (Out come) ประชาชนผู้
เข้าฝึกอบรมการออกแบบและการหล่อเรซิน สามารถ
ประกอบเป็นอาชีพเสริมเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัว
จะส่งผลให้ผู้เข้าอบรมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น
ประกอบด้วย

2.1 ผลลัพธ์เชิงปริมาณ ประชาชนผู้
เข้าฝึกอบรมการออกแบบและการหล่อเรซิน สามารถ
ประกอบเป็นอาชีพเสริม คาดว่าจะทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
1,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป

2.2 ผลลัพธ์เชิงคุณภาพ สามารถ
ผลิตสินค้า โดยออกแบบ และการหล่อเรซินเป็นที่
ยอมรับของชุมชน อีกทั้งอาจจัดตั้งกลุ่มผลิตสินค้าขาย
หรือจัดเป็นสินค้าชุมชนได้

การประเมินผล ในการประเมินผลการพัฒนา
ทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน ได้ทำการ
ประเมินผลผู้เข้าอบรมทั้งหมด 25 คน โดยใช้แบบ
ประเมินผล ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

1. การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการ
การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพและเพื่อการลด
ปัญหาสังคม เรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน

2. การประเมินความรู้และทักษะเรื่องการ
ออกแบบและการหล่อเรซิน ที่ได้จากการการพัฒนา
ทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

การประเมินความพึงพอใจที่มีต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ

ความพึงพอใจต่อโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ ด้านความเหมาะสมด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการฝึกอบรม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านวิทยากร ด้านการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ด้านความรู้และทักษะ การออกแบบและหล่อเรซิน และการแปลความหมายของคะแนนจากแบบประเมิน ซึ่งมีการประเมินหาค่าเฉลี่ยและการแปลผล ดังนี้

1. ความพึงพอใจด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการฝึกอบรม จากตารางที่ 1 พบว่าด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการการฝึกอบรม มีการประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข้อมูลต่าง ๆ อย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 S.D.= 0.853 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ด้านความสะดวกในการลงทะเบียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 S.D.= 0.860 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก มีขั้นตอนการอบรมสอดคล้องกับเนื้อหาที่มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 S.D.= 0.860 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก เวลาที่ใช้ฝึกอบรมเหมาะสมกับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 S.D.= 0.856 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และค่าเฉลี่ยรวมในด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการเท่ากับ 4.02 S.D.= 0.857 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

2. ความพึงพอใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก จากตารางที่ 2 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก การจัดเอกสารและกระเป๋าที่ใช้ฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 S.D.=0.850 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ด้านวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 S.D.=0.841 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ด้านสถานที่ที่จัดฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 S.D.= 0.851 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และค่าเฉลี่ยรวมในด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

ความสะดวก เท่ากับ 4.28 S.D.= 0.847 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

3. ความพึงพอใจ ด้านวิทยากร จากตารางที่ 3 ด้านวิทยากรในการจัดอบรม วิทยากรถ่ายทอดเนื้อหาได้เข้าใจและชัดเจนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 S.D.= 0.846 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก วิทยากรสามารถสอนเทคนิคการปฏิบัติได้ดีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 S.D.= 0.854 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก วิทยากรใช้ภาษาเหมาะสมในการจัดอบรมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 S.D.= 0.853 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และค่าเฉลี่ยรวมในด้านวิทยากรเท่ากับ 4.18 S.D.= 0.851 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

4. ความพึงพอใจ ด้านการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม จากตารางที่ 4 ด้านการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม การอบรมในครั้งนี้เป็นการสร้างอาชีพหรืออาชีพเสริมได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 S.D.= 0.854 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก การอบรมครั้งนี้สามารถสร้างกลุ่มอาชีพได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 S.D.= 0.850 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ลดค่าใช้จ่ายหรือสร้างรายได้กับชุมชน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 S.D.= 0.848 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก และค่าเฉลี่ยรวมในด้านการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม เท่ากับ 4.19 S.D.= 0.850 อยู่ในระดับเหมาะสมมาก

5. ความพึงพอใจโดยรวมของผู้เข้าอบรมที่มีต่อการจัดอบรม จากตารางที่ 5 สรุปค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดอบรมในทุกด้าน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 S.D.= 0.854 ซึ่งอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจ ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการฝึกอบรม

รายการประเมิน	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ			
1. มีการประชาสัมพันธ์หรือแจ้งข้อมูลต่าง ๆ อย่างชัดเจน	4.12	0.853	พึงพอใจมาก
2. ความสะดวกในการลงทะเบียน	3.95	0.860	พึงพอใจมาก
3. มีขั้นตอนการจัดอบรมสอดคล้องกับเนื้อหา	3.95	0.860	พึงพอใจมาก
4. เวลาที่ใช้ฝึกอบรมเหมาะสมกับเนื้อหา	4.05	0.856	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	4.02	0.857	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก			
1. เอกสารและกระเป๋าคู่ที่ใช้ฝึกอบรม	4.21	0.850	เหมาะสมมาก
2. วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกอบรม	4.43	0.841	เหมาะสมมาก
3. สถานที่ที่จัดอบรม	4.20	0.851	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย	4.28	0.847	เหมาะสมมาก

รายการประเมิน	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านวิทยากร			
1. วิทยากรถ่ายทอดเนื้อหาได้เข้าใจและชัดเจน	4.30	0.846	พึงพอใจมาก
2. วิทยากรสามารถสอนเทคนิคการปฏิบัติได้ดี	4.11	0.854	พึงพอใจมาก
3. วิทยากรใช้ภาษาเหมาะสมในการจัดอบรม	4.12	0.853	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	4.18	0.851	พึงพอใจมาก

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจ ด้านการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม

รายการประเมิน	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม			
1. การอบรมในครั้งนี้เป็นการสร้างอาชีพหรืออาชีพเสริมให้กับท่าน	4.12	0.854	พึงพอใจมาก
2. การอบรมครั้งนี้ท่านสามารถสร้างกลุ่มอาชีพได้	4.21	0.850	พึงพอใจมาก
3. ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปใช้ลดค่าใช้จ่ายหรือสร้างรายได้กับท่านและชุมชน	4.26	0.848	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	4.19	0.850	พึงพอใจมาก

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ตารางที่ 5 สรุป ค่าเฉลี่ย ความพึงพอใจ ของผู้เข้าอบรมที่มีต่อการจัดอบรม

รายการประเมิน	Mean	S.D.	การแปลผล
ด้านกระบวนการขั้นตอนการให้บริการ	4.02	0.857	พึงพอใจมาก
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก	4.28	0.847	พึงพอใจมาก
ด้านวิทยากร	4.18	0.851	พึงพอใจมาก
ด้านการตอบสนองต่อความต้องการของสังคม	4.19	0.850	พึงพอใจมาก
ค่าเฉลี่ย	4.12	0.854	พึงพอใจมาก

การประเมินความรู้และทักษะเรื่องการออกแบบและการหล่อเรซิน

การประเมินความรู้และทักษะที่ได้รับจากโครงการพัฒนาทักษะอาชีพด้านการออกแบบและการหล่อเรซิน มีการประเมินความรู้ที่ได้รับตามหน่วยการเรียนรู้ ซึ่งผลการประเมิน เป็นดังนี้

1. ความรู้ที่ได้รับในหน่วยที่ 1 ผู้เข้ารับการอบรม การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพและลดปัญหาสังคม “การออกแบบและการหล่อเรซิน” หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเรซิน ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย (2.25) และหลังการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.06) ดังตารางที่ 6

2. ความรู้ที่ได้รับในหน่วยที่ 2 จากตารางที่ 7 พบว่าผู้เข้ารับการอบรม การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพและลดปัญหาสังคม “การออกแบบและการหล่อเรซิน” หน่วยที่ 2 การทำแม่พิมพ์ ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย (2.48) และหลังการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (2.98)

3. ความรู้ที่ได้รับในหน่วยที่ 3 จากตารางที่ 8 พบว่าผู้เข้ารับการอบรม การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพและลดปัญหาสังคม “การออกแบบและการหล่อเรซิน” หน่วยที่ 3 เทคนิคการหล่อเรซิน ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ใน

ในระดับน้อย (1.91) และหลังการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (3.03)

4. ความรู้ที่ได้รับในหน่วยที่ 4 จากตารางที่ 9 พบว่าผู้เข้ารับการอบรมการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพและลด ปัญหาสังคม “การออกแบบและการหล่อเรซิน” หน่วยที่ 4 การตลาด ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย (2.19) และหลังการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (2.89)

5. การเปรียบเทียบความรู้ก่อนและหลังการเข้าร่วมโครงการพัฒนาทักษะอาชีพ จากตารางที่ 10 พบว่าผู้เข้ารับการอบรม มีความรู้เพิ่มขึ้นโดยมีความรู้ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับน้อย (2.20) และหลังการพัฒนาทักษะอาชีพ มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (2.99) แสดงถึงการพัฒนาความรู้และทักษะอาชีพการพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพและแก้ ปัญหาสังคมอย่างยั่งยืน “กิจกรรมการออกแบบและการหล่อเรซิน” ในภาพรวม

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ การออกแบบและการหล่อเรซิน หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเรซิน

ลำดับ	เนื้อหาประเมิน	ระดับความรู้			ระดับความรู้		
		ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ			หลังการพัฒนาทักษะอาชีพ		
		n=25			n=25		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้
หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเรซิน							
1	เข้าใจความหมายของเรซิน	2.30	0.73	น้อย	3.15	0.67	ปานกลาง
2	มีความรู้เรื่องชนิดของเรซิน	2.10	0.78	น้อย	3.25	0.78	ปานกลาง
3	มีความรู้เรื่องการเก็บรักษาเรซิน	2.05	0.68	น้อย	3.00	0.79	ปานกลาง
4	มีความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้งานเรซิน	2.05	0.75	น้อย	3.35	0.48	ปานกลาง
5	มีความรู้เกี่ยวกับเรซินธรรมชาติ	1.75	0.63	น้อย	3.40	0.59	ปานกลาง
6	มีความรู้เกี่ยวกับเรซินสังเคราะห์	2.15	0.58	น้อย	2.90	0.64	ปานกลาง
7	มีความรู้เกี่ยวกับอันตราย จากเรซิน	1.95	0.68	น้อย	2.80	0.69	ปานกลาง
8	รู้วิธีการป้องกันอันตรายจากเรซิน	1.70	0.73	น้อย	3.10	0.78	ปานกลาง
9	รู้ประโยชน์ของเรซิน	1.80	0.76	น้อย	2.80	0.69	ปานกลาง
10	รู้วิธีการเก็บรักษาเรซิน	1.90	0.64	น้อย	2.90	0.64	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.25	0.25	น้อย	3.06	0.30	ปานกลาง

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้และทักษะการออกแบบและการหล่อเรซิน หน่วยที่ 2 การทำแม่พิมพ์

ลำดับ	เนื้อหาประเมิน	ระดับความรู้			ระดับความรู้		
		ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ			หลังการพัฒนาทักษะอาชีพ		
		n=25			n=25		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้
หน่วยที่ 2 การทำแม่พิมพ์							
1	เข้าใจความหมายของแม่พิมพ์	2.35	0.48	น้อย	3.25	0.63	ปานกลาง
2	มีความรู้เรื่องชนิดของแม่พิมพ์	2.40	0.59	น้อย	3.00	0.64	ปานกลาง
3	มีความรู้เรื่องการเก็บรักษาแม่พิมพ์	2.35	0.58	น้อย	3.15	0.74	ปานกลาง
4	มีความรู้เกี่ยวกับแม่พิมพ์ยางพารา	2.55	0.60	ปานกลาง	3.05	0.60	ปานกลาง
5	มีความรู้เกี่ยวกับแม่พิมพ์ซิลิโคน	2.15	0.74	น้อย	2.08	0.69	ปานกลาง
6	มีความรู้เกี่ยวกับพิมพ์ครอบ	2.15	0.67	น้อย	2.92	0.82	ปานกลาง
7	มีความรู้เกี่ยวกับวัสดุทำแม่พิมพ์	2.20	0.76	น้อย	2.90	0.71	ปานกลาง
8	สามารถทำแม่พิมพ์ยางพารา	2.30	0.73	น้อย	3.10	0.78	ปานกลาง
9	สามารถทำแม่พิมพ์ซิลิโคน	2.35	0.67	น้อย	2.80	0.52	ปานกลาง
10	สามารถทำพิมพ์ครอบ	2.55	0.60	ปานกลาง	2.85	0.97	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.48	0.32	น้อย	2.98	0.31	ปานกลาง

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้และทักษะ การออกแบบและการหล่อเรซิน หน่วยที่ 3 เทคนิคการหล่อเรซิน

ลำดับ	เนื้อหาประเมิน	ระดับความรู้			ระดับความรู้		
		ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ			หลังการพัฒนาทักษะอาชีพ		
		n=25			n=25		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้
หน่วยที่ 3 เทคนิคการหล่อเรซิน							
1	รู้การเตรียมวัสดุสำหรับหล่อเรซิน	2.05	0.75	น้อย	2.80	0.69	ปานกลาง
2	รู้วิธีการผสมเรซิน	2.50	0.51	น้อย	2.80	0.74	ปานกลาง
3	สามารถหล่อเรซิน	1.95	0.60	น้อย	3.10	0.64	ปานกลาง
4	รู้วิธีการผสมสีในเรซิน	1.80	0.69	น้อย	2.95	0.75	ปานกลาง
5	สามารถถอดชิ้นงานเรซิน	1.70	0.73	น้อย	3.05	0.68	ปานกลาง
6	รู้ระยะเวลาแข็งตัวของชิ้นงานเรซิน	2.00	0.72	น้อย	2.90	0.64	ปานกลาง
7	สามารถทำให้เรซินแข็งตัว	1.85	0.71	น้อย	3.00	0.64	ปานกลาง
8	สามารถตกแต่งชิ้นงานเรซิน	2.10	0.85	น้อย	3.35	0.58	ปานกลาง
9	รู้วิธีป้องกันอันตรายจากการหล่อเรซิน	2.20	0.69	น้อย	3.05	0.68	ปานกลาง
10	สามารถป้องกันอันตรายจากการหล่อเรซิน	2.25	0.63	น้อย	3.25	0.63	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	1.91	0.43	น้อย	3.03	0.29	ปานกลาง

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้การออกแบบและการหล่อเรซิน หน่วยที่ 4 การตลาด

ลำดับ	เนื้อหาประเมิน	ระดับความรู้			ระดับความรู้		
		ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ			หลังการพัฒนาทักษะอาชีพ		
		n=25			n=25		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้
หน่วยที่ 4 การตลาด							
1	เข้าใจความหมายของการตลาด.....	2.30	0.65	น้อย	2.95	0.68	ปานกลาง
2	มีความรู้เรื่องส่วนประสมการตลาด	2.00	0.79	น้อย	2.80	0.61	ปานกลาง
3	มีความรู้เรื่องการกำหนดราคา.....	2.20	0.83	น้อย	3.15	0.58	ปานกลาง
4	มีความรู้เกี่ยวกับช่องทางการจำหน่าย	1.95	0.68	น้อย	2.85	0.67	ปานกลาง
5	มีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมตลาด	2.25	0.55	น้อย	2.90	0.68	ปานกลาง
6	มีความรู้เกี่ยวกับโฆษณา.....	2.10	0.71	น้อย	2.70	0.65	ปานกลาง
7	มีความรู้เกี่ยวกับการขายสินค้า.....	2.55	0.51	น้อย	2.75	0.63	ปานกลาง
8	มีความรู้เกี่ยวกับการจูงใจลูกค้า.....	2.05	0.75	น้อย	3.15	0.58	ปานกลาง
9	มีความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการขาย....	2.25	0.78	น้อย	2.65	0.48	ปานกลาง
10	มีความรู้เกี่ยวกับการปิดการขาย....	2.15	0.67	น้อย	3.05	0.68	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.19	0.38	น้อย	2.89	0.33	ปานกลาง

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

ตาราง 10 สรุปค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความรู้ และทักษะ การพัฒนาทักษะอาชีพเพื่อการดำรงชีพ และลดปัญหาสังคม “การออกแบบและการหล่อเรซิน” โดยรวม

ลำดับ	เนื้อหาประเมิน	ระดับความรู้			ระดับความรู้		
		ก่อนการพัฒนาทักษะอาชีพ			หลังการพัฒนาทักษะอาชีพ		
		ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความรู้
		n=25			n=25		
1	หน่วยที่ 1 ความรู้เกี่ยวกับเรซิน	2.25	0.25	น้อย	3.06	0.30	ปานกลาง
2	หน่วยที่ 2 การทำแม่พิมพ์	2.48	0.32	น้อย	2.98	0.31	ปานกลาง
3	หน่วยที่ 3 เทคนิคการหล่อเรซิน	1.91	0.43	น้อย	3.03	0.29	ปานกลาง
4	หน่วยที่ 4 การตลาด	2.19	0.38	น้อย	2.89	0.33	ปานกลาง
	ค่าเฉลี่ยรวม	2.20	0.33	น้อย	2.99	0.24	ปานกลาง

6. การติดตามผลการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

ภายหลังเสร็จสิ้นการฝึกอบรม คณะทำงานได้มีกระบวนการติดตามผลหลังจากโครงการเสร็จสิ้น โดยทำการประสานกับผู้นำชุมชนตลอดจนไปเยี่ยมเยียนเพื่อติดตามผู้เข้ารับการอบรมและให้คำแนะนำในการเข้าสู่อาชีพและการจัดตั้งกลุ่มอาชีพหล่อเรซินอย่างเป็นรูปธรรม

ในการติดตามผลการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน เพื่อประเมินการเข้าสู่อาชีพพบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมสามารถเข้าสู่อาชีพ โดยจัดตั้งกลุ่มอาชีพหล่อเรซินขึ้น โดยมี นางสาวพิณ แซ่อึ้ง เป็นหัวหน้ากลุ่ม สถานที่ตั้งกลุ่ม เลขที่ 112 ม. 2 ต. องครักษ์ อ.องครักษ์ จ.นครนายก สมาชิกส่วนใหญ่เข้าร่วมกลุ่มเพื่อประกอบอาชีพเสริม ทำการทำให้สมาชิกมีรายได้เพิ่มขึ้นประมาณ 1,000 - 2,000 บาทต่อเดือน ทำให้ครัวเรือนสมาชิกสามารถใช้เวลาว่างของคนในครัวเรือนอย่างเป็นประโยชน์ มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นและไม่ต้องไปทำงานในเมือง ส่งผลถึงความอบอุ่นที่เพิ่มขึ้นภายในครอบครัวของสมาชิก ซึ่งถือว่าการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและการหล่อ เรซินบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในการพัฒนาอาชีพให้ชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซิน

การพัฒนาทักษะอาชีพการออกแบบและหล่อเรซินครั้งนี้ก่อให้เกิดประโยชน์ในหลายมิติ ทั้งในระดับจุลภาคและระดับมหภาค สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ประโยชน์และการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นต่อชุมชน

ประชาชนในชุมชนของครีษสามารถนำความรู้และทักษะไปใช้ประกอบเป็นอาชีพเสริม การเข้าสู่อาชีพและการจัดตั้งกลุ่มอาชีพ ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจะส่งผลให้ประชาชนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และเกษตรกรไม่ต้องไปทำงานในเมือง นอกช่วงฤดูทำนา ลดปัญหาการแตกแยกของครอบครัว จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนโดยรวมคือทำให้สภาพเศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น และลดปัญหาสังคมในชุมชน

2. ประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย

การบริการชุมชนถือเป็นภาระกิจที่สำคัญของมหาวิทยาลัย การที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจัดโครงการบริการวิชาการทักษะอาชีพนี้ แสดงให้เห็นถึงการมีจิตสำนึกในการช่วยเหลือสังคม มีส่วนในการพัฒนาชุมชนซึ่งทำให้มหาวิทยาลัยมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของคนในชุมชนและสามารถเป็นที่พึ่งของชุมชนได้ ซึ่งเป็นไปตามเอกลักษณ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

3.ประโยชน์ต่อประเทศ

ประชาชนถือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การที่ชุมชนมี

การเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น ประชาชนจะมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ปัญหาสังคมน้อยลง พึ่งตนเองได้ ก่อให้เกิดผลดีต่อเนื่องต่อชุมชนเองและชุมชนอื่นทั้งอาจทางตรงและทางอ้อม และประเทศชาติ โดยรวมก็จะมีพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคมอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

การธำรงรักษากลุ่มอาชีพพล้อเรซิน

จากการที่คณะทำงานได้มีกระบวนการในการติดตามผลหลังจากโครงการได้เสร็จสิ้น โดยทำการประสานกับผู้นำชุมชนตลอดจนไปเยี่ยมเยียนเพื่อติดตามเกษตรกรผู้เข้ารับการอบรมและให้คำแนะนำในการเข้าสู่อาชีพและการจัดตั้งกลุ่มอาชีพพล้อเรซินอย่างเป็นรูปธรรม คณะทำงานมีแนวทางในการธำรงรักษากลุ่มอาชีพพล้อเรซินให้มีความยั่งยืนในการประกอบอาชีพต่อไป โดยจะดำเนินการติดตามอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนการต่อยอดความรู้โดยให้การฝึกอบรมเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาทักษะและกลุ่มต่อไป

บรรณานุกรม.

- กฤษณา โสภี, (2554). *ทักษะการพัฒนาอาชีพ*. สำนักงาน กศน. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.
- จันทร์สม ศรีทรัพย์พานิช. (2551). *การบริหารช่องทางการจัดจำหน่ายของผู้ประกอบการในตลาดค้าส่งเสื้อผ้าแฟชั่น*. ปริญญาโท ศึกษ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายสำเนา.
- จุฑารัตน์ ตั้งสมบูรณ์. (2547). *กลยุทธ์ทางการตลาดของผ้าทอพื้นเมือง กรณีศึกษา : ผ้าทอพื้นเมืองของจังหวัดราชบุรี*. ปริญญาโท ศึกษ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายสำเนา.

ทิวากร เหล่าลือชา. (2546). *กลยุทธ์การตลาดของสถาบันอาชีวศึกษาเอกชนที่มีความสัมพันธ์กับความพึงพอใจของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร*. ปริญญาโท ศึกษ.ม. (การจัดการตลาด). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

ปจณี วิทวัสสัมพันธ์ และวิบูลย์เพ็ญ. (2553). *การขาย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือเมืองไทย.

ปัทมารัตน์ อุดดี. (2545). *สิ่งประดิษฐ์เรซิน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม่บ้าน.

พชร จำปาเงิน. (2555). *การเก็บรักษาพืชสีเขียวในวัสดุสังเคราะห์ : กรณีศึกษาโพลีเมอร์เรซิน Preserving Green Plant in Synthetic Plastic: Case Study Polymer Resin*. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิชิต เลี่ยมพิพัฒน์. (2523). *ไฟเบอร์กลาส*. กรุงเทพฯ: มิตรนราการพิมพ์.

พิษณุ จงสถิตวัฒนา. (2544: 3). *การบริหารการตลาด การวิเคราะห์ กลยุทธ์ และการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ไพศาล นาคพิพัฒน์. (2555) เรซิน. สืบค้นจาก http://guru.sanook.com/search/knowledge_search.php?q. เมื่อวันที่ 1 กรกฎาคม 2555.

วัชรวิ ร่องอรุณ. (2553). *เทคนิคการขายโดยใช้พนักงานขาย*. สืบค้นจาก <http://www.ismed.or.th/SME2/src/upload/knowledge>. เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2555.

วีระศักดิ์ บุญอินทร์. (2552). *การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมอาชีพอิสระ เรื่อง การทำผลิตภัณฑ์จากปูนปลาสเตอร์*. วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 3 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2552.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2546). *หลักการตลาด*. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและเท็กซ์.

สิฏฐากร ชูทรัพย์ และคณะ. (2553). *หลักการตลาด*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอมพันธ์.

ไพรัช วงศ์ยุทธไกร
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2557 (104-127)

สุวิทย์ วิทยาจักร์. (2550). การสร้างสรรค์แม่พิมพ์
เพื่อการหล่อ. กรุงเทพฯ: มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค.

อดุลย์ จาตุรงค์กุล. (2543). การบริหารการตลาด.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

All Art Center. (2555). วัสดุอุปกรณ์งานประดิษฐ์.
สื่ บ ค์ น จ า ก
<http://www.nso.go.th/index1.html>.

เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2555.

supakornfiber.com (2555: ออนไลน์) เรซิน สืบค้นจาก

supakornfiber.com เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2555.